

Strona główna>Wszczęcie postępowania sądowego>Europejski atlas sądowy w sprawach cywilnych>

Wzajemne uznawanie środków ochrony w sprawach cywilnych

Взаимно признаване на мерки за осигуряване на защита по граждански дела

Rumunia

Член 17 - Информация, която се предоставя на обществеността

Закон № 217/2003 за превенцията и противодействието на домашното насилие (обнародван повторно)

Заповед за временна защита (*ordinul de protecție provizoriu*)

Заповедите за временна защита се издават от полицейски служители, които считат, че съществува непосредствен риск от това животът, физическата неприкосновеност или свободата на дадено лице да бъдат застрашени от акт на домашно насилие. Полицейските служители имат право да събират доказателства, за да проверяват сигналите, да установяват истината и да намират решение.

Заповедта съдържа данни за датата, часа и мястото на издаване; фамилното име, собственото име, длъжността и полицейското звено, към което принадлежи полицейският служител, издаващ заповедта за временна защита; информация, чрез която ясно се идентифицират извършителят и жертвата; описание на фактическите основания за заповедта за временна защита и посочване на доказателствата; правното основание; датата и часа на началото и края на прилагането на мерките за осигуряване на защита; правото да се оспорва заповедта, срока за упражняване на това право и съда, пред който може да се подаде жалбата.

Заповедта за защита се подписва от полицейския служител, който я издава.

Със заповедта за временната защита се въвеждат защитни мерки, предназначени да намалят установения непосредствен риск: временно отстраняване на агресора; завръщане на жертвата в общия дом; задължение за насилника да спазва определено минимално разстояние от жертвата; задължение за насилника да носи постоянно гривна за електронно наблюдение; задължение за насилника да предаде всякакви оръжия на полицията.

Задълженията и забраните, наложени на насилника, започват да се прилагат от момента на издаването им, без призовка или срок. Заповедта за защита се съобщава на извършителя и на жертвата. Полицейското звено, към което принадлежи издаващият служител, предава заповедта на прокуратурата към компетентния съд, в чийто съдебен район е издадена заповедта. Прокурорът от компетентната прокуратура взема решение относно необходимостта от запазване на мерките за осигуряване на защита, постановени от полицейския орган.

Заповедта може да бъде обжалвана пред компетентния съд.

Заповед за защита (*ordinul de protecție*)

Лице, чийто живот, физическа или психическа неприкосновеност или свобода са застрашени от акт на насилие, може да подаде искане до съда за издаване на заповед за защита, с която временно се разпорежда: временното отстраняване на агресора; завръщането на жертвата в семейния дом; правото на ползване на насилника да бъде ограничено само до част от жилището; жертвата да бъде настанена в център за помощ; задължение за насилника да спазва определено минимално разстояние от жертвата; забрана за насилника да посещава определени места или определени райони; задължение за насилника да носи гривна за електронно наблюдение; забрана за всякакъв контакт с жертвата; задължение за насилника да предаде всякакви оръжия на полицията; условията за попечителство и пребиваване на малолетни и непълнолетни деца. Продължителността на мерките се определя от съдията, но не може да надвишава шест месеца, считано от датата на издаване на заповедта. Исканията попадат в сферата на компетентност на съда по местожителство или пребиваване на жертвата.

Искането трябва да бъде изготвено, като се използва [стандартният формуляр](#) (31 Kb) , и е освободено от съдебни гербови такси. Заповедта за защита подлежи на принудително изпълнение. За изпълнението не са нужни призовка или срок. Спазването на заповедта е задължително и за защитеното лице.

В деня на постановяването на решението, копие от диспозитива му се изпраща на звената на румънската полиция, в чийто район се намира жилището на жертвата и насилника. Заповедта се изпълнява незабавно от полицията или под нейния надзор.

Член 18, буква а)(i) - органите, които са компетентни за постановяване на мерките за осигуряване на защита и за издаване на удостоверенията съгласно член 5

Съгласно член 28 от Закон № 217/2003 за превенцията и противодействието на домашното насилие (обнародван повторно) полицейски служители, които при изпълнение на задълженията си установят наличие на непосредствен риск от това животът, физическата неприкосновеност или свободата на дадено лице да бъдат застрашени поради акт на домашно насилие, могат да издадат заповед за временна защита с цел намаляване на този риск.

Органите, които са компетентни да издават заповеди за защита, са съдилищата от първа инстанция по местожителство или пребиваване на жертвата, в съответствие с член 40 от Закон № 217/2003 за превенцията и противодействието на домашното насилие (обнародван повторно). Съгласно член 3 от член I/5 от Извънредно постановление на правителството № 119/2006 относно необходимите мерки за прилагане на някои регламенти на Общността след датата на присъединяването на Румъния към ЕС, одобрено с изменения със Закон № 191/2007, с измененията към него, решенията по искания за издаване на удостоверения се вземат от съдилищата в закрито заседание, без призоваване на страните. Решението за удовлетворяване на искане не подлежи на обжалване. Решение за отхвърляне на искане може да бъде обжалвано само в срок от пет дни след съобщаването за него.

Удостоверението се издава на защитеното лице и копие от него се изпраща на лицето, създаващо заплахата, което се уведомява, че посочената в удостоверението мярка за осигуряване на защита се признава и подлежи на изпълнение във всички държави — членки на Европейския съюз.

Член 18, буква а)(ii) - органите, пред които трябва да се предяви мярка, постановена в друга държава членка, и/или които са компетентни за изпълнението на такава мярка

Съгласно член 32 и член 46, алинея 2 от Закон № 217/2003 за превенцията и противодействието на домашното насилие (обнародван повторно) заповед за временна защита или заповед за защита се изпълнява незабавно от полицията или под нейния надзор, според случая.

Член 18, буква а)(iii) - органите, които са компетентни да направят приспособяването на мерките за осигуряване на защита съгласно член 11, параграф 1

Съгласно член 8 от член I/5 от Извънредно постановление на правителството № 119/2006 относно необходимите мерки за прилагане на някои регламенти на Общността след датата на присъединяването на Румъния към ЕС, одобрено с изменения със Закон № 191/2007, с измененията към него, за да изпълнят решение, постановено в друга държава — членка на Европейския съюз, с което се налагат мерки за осигуряване на защита, непознати или различни от предвидените в румънското законодателство, компетентните румънски съдилища, в съответствие с член 11 от Регламент (ЕС) № 606/2013, приспособяват фактическите елементи на мерките за осигуряване на защита, за да бъдат приведени в действие в Румъния в съответствие с румънското законодателство, и издават заповеди за мерки, които имат равностоен ефект и преследват сходни цели и интереси. В случай на мярка, постановена в решение на съд в държавата членка по произход, мярката, приета от румънски съд, не може да води до последици, надхвърлящи предвиденото в правото на държавата членка по произход.

Приспособяването се извършва служебно или по искане на засегнатата страна в хода на процедурата за вземане на решение по искания за декларация за изпълняемост или за отказ на признаване или изпълнение на съдебно решение, или в главното производство.

Компетентният съд е съдът от първа инстанция.

Когато съдът установи, че приспособяването е необходимо, той разпорежда да бъдат призовани страните. Присъствието на прокурора е задължително.

Решение, с което съдът е приспособил решение, постановено в друга държава членка, може да бъде обжалвано срок от десет дни след връчването му. Решението, постановено по жалбата, не подлежи на обжалване.

Член 18, буква а)(iv) - съдебните органи, до които трябва да се подаде искане за отказ на признаване и, където е приложимо — за изпълнение, съгласно член 13

Съгласно член 1 от член I/5 от Извънредно постановление на правителството № 119/2006 относно необходимите мерки за прилагане на някои регламенти на Общността след датата на присъединяването на Румъния към ЕС, одобрено с изменения със Закон № 191/2007, с измененията към него, искания за отказ на признаване и искания за отказ на изпълнение в Румъния на решения, съдържащи мерки за осигуряване на защита и приети в друга държава — членка на Европейския съюз, са от компетентността на съдилищата от първа инстанция в съответствие с Регламент (ЕС) № 606/2013.

Последна актуализация: 16/02/2024

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответната държава-членка. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите.

Европейската комисия не поема каквато и да е отговорност по отношение на информация или данни, които се съдържат или споменават в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.